

P. riječ je jasna i otvorena, naročito u poglavlju »Grundsätzliche Erwägungen« (str. 21.). Njegovi izvodi daju izvanredno lijepu, zaokruženu sliku o pitanju crkvenog sjedinjenja u Njemačkoj nakon Stockholmske, a prije Lausanske konferencije.

2. — Dekan i župnik u Nuštru Dr. M. Kuhner iznio je u ovom svom referatu glavne poglede i misli, što ih papa Pijo XI. naglasuje, ističući katoličku Akciju. Dr. K. uzima u obzir mladež, ženski i zatim muški svijet, te im riše dužnosti, što na njih stavlja naš savremeni život u obrani vjere i Crkve.

Referat završuje s 3 rezolucije, koje će i među njemačkim kat. življem provoditi DKN Savez u Djakovu. Dobro je, da je ovaj referat štampan, pa će tako u težnje i zadaću K. A. biti lako upućeni i Nijemci u našim krajevima.

3. — Glavna je misao ovog djela Dr. A. Guberine izražena u II. poglavlju (str. 70 i sl.) »Ćirilometodska ideja i naša Katolička Akcija«. »Naša Kat. Akcija — veli autor — izvršit će svoju misiju samo onda, ako se u duhu smjernica prošle biskupske konferencije idejno čvrsto poveže sa ćirilo-metodskom idejom, a organizacijski sa »Apostolatom sv. Ćirila i Metoda« (str. 73).«

U tu svrhu je čitava radnja protkana jednom dirljivom ljubavlju prema Crkvi katoličkoj i djelu sjedinjenja s odijeljenom slavenskom braćom. Stručnjački je obrađen onaj dio, koji iznosi postanak, razvoj i završne faze raskola (str. 34—45), jednako kao i lik Solunske sv. braće (str. 48—67). U rukama ne samo naše inteligencije, nego i u rukama širih slojeva narodnih učiniti će ova knjiga neprocjenjivih usluga. I ostali katol. listovi, valjalo bi da napose i češće upozore svećenstvo na ovu publikaciju. Svećenstvo će u njoj naći izvanrednu duhovnu hranu i za se i za svoje stado.

4. — Oci Dominikanci u Zagrebu pokrenuše asketsko-mističku reviju »Duhovni život«. Pojava jedne ovakove revije simpatična je. Nema sumnje, da će i u naše vrijeme naći duša, u kojima još uvijek »gori želja za kršćanskim savršenstvom« (str. 2). Naročito će izdavači ove revije zaslužiti veliku hvalu, ako prođu u one krugove, kojima nije namijenjen časopis »Sacerdos Christi«.

Drugo je pitanje, da li je za taj cilj i za takav krug čitača pogodan ton? Prva dva broja su inače lijepo uređena i mi čč. ocima Dominikancima želimo na započetom putu najljepši uspjeh.

Dr. A. Živković.

Georg Graf von Hertling: Die Bekenntnisse des hl. Augustinus. Buch I.—X. 23. u. 24. Auflage. 49.—53. Tausend. Mit einem Titelbild. Freiburg 1928., 16° (X + 519 S.) Herder.

Vrlo dobro opaža Hertling u uvodu, da Ispovijesti sv. Augustina nijesu knjiga za svakoga. Ali tko znađe iz nje čitati i tko shvati veliku misao svetiteljevu, koja je njega vodila kod pisanja ovog djela svoje vrsti, taj će imati veselje na njoj.

Graf Hertling je pogodio pravi ton u prijevodu. Nije uvijek bio doslovan, da ne bude nerazumljiv. Osebujni kolorit Augustinovog stila nije

dakako mogao doći do izražaja već radi oporosti njemačkog jezika. Ali prijevod se čita s užitkom.

Naš hrvatski prijevod Augustinovih ispovijesti (Ant. Sasso) nije uspio. Sasso je težak na riječi i zato se teško čita. U nakladi Dr. S. Markulina (»Knjige katoličkog života«) izaći će, ako Bog da, do godine kao u jubilarnoj godini sv. Augustina (1500 godišnjica smrti) novi hrvatski prijevod ovog klasičnog djela.

Ovo treba i u našem narodu, naročito u inteligentnom njegovom dijelu da bude knjiga, »što k Bogu uzdiže dušu i srce«. Tako ju je nazvao sam sv. Augustin.

Njemačko je izdanje (10 × 16) vrlo ukusno. Nadam se, da ni naše ne će za njim zaostati.

Dr. A. Ž.

Carolus Frick S. J.: Ontologia sive Metaphysica Generalis in usum scholarum. Edit. VI. Friburgi Brisgoviae 1929. Herder in 8° X. — 248 p.

Najnovije povećano i ispravljeno izdanje Ontologije od poznatog školastičkog pisca C. Fricka obogatilo je školastičku filozofsku literaturu jednim vrsnim školskim priručnikom. Ako i nema mnogo izmjena prema prijašnjem izdanju, ipak učinjeni ispravci i dodaci upotpunjuju i bolje razjašnjaju pojedina pitanja, nego što je to bilo u starom izdanju.

Čitav udžbenik razdijeljen je na tri knjige. Prva knjiga radi »De ente communi sive transcendentali«. Tu je u tri glave, koje se opet dijele na više članaka i paragrafa razložena čitava nauka o biću. U glavi prvoj raspravlja se o pojmu bića kao takvog.

Glava druga govori o činu i moći, dok treća glava razlaže transcendentale attribute bića.

Govoreći o razlici između esencije i existencije, zabacuje Frick realnu razliku i dopušta samo metafizičku. Kako je ovo pitanje već kroz stoljeća preporno, moglo se i kraće obraditi za jedan školski (udžbenik) priručnik.

U drugoj knjizi, koja ima naslov: »De ente categorico sive praedicamentali sive de summis entis generibus«, raspravlja o supstanciji, akcidentu, kvantiteti i kvaliteti. U šestoj glavi ove knjige raspravlja u tri teze o uzrocima. Pisac bi bolje učinio, da je nešto više rekao u toj stvari i tako izbjegao preveliku zbijenost i nabranjanje, što otežčava učenje daku.

Isto tako je radi cjeline mogao dodati i materijalni uzrok, premda strogo ne spada ovamo već u specijalnu metafiziku.

Treća knjiga: »De entium perfectione«, govori najprije općenito o savršenostima, a zatim u dvije glave raspravlja o savršenostima quoad realitatem i quoad existentiam. Knjiga ima na koncu alfabetski indeks.

Udžbenik je pisan školastičkom metodom pregledno i jasno. Na koncu pojedinih teza pobija pisac prigovore protivnika jasno i razumljivo i tako uvodi i upućuje čitatelje u samostalan kritički rad. Onima, koji študiraju skol. filozofiju može se djelo kao udžbenik samo preporučiti.

Dr. Josip Lach.